Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25974
Copyright: Admont, Benediktinerstift

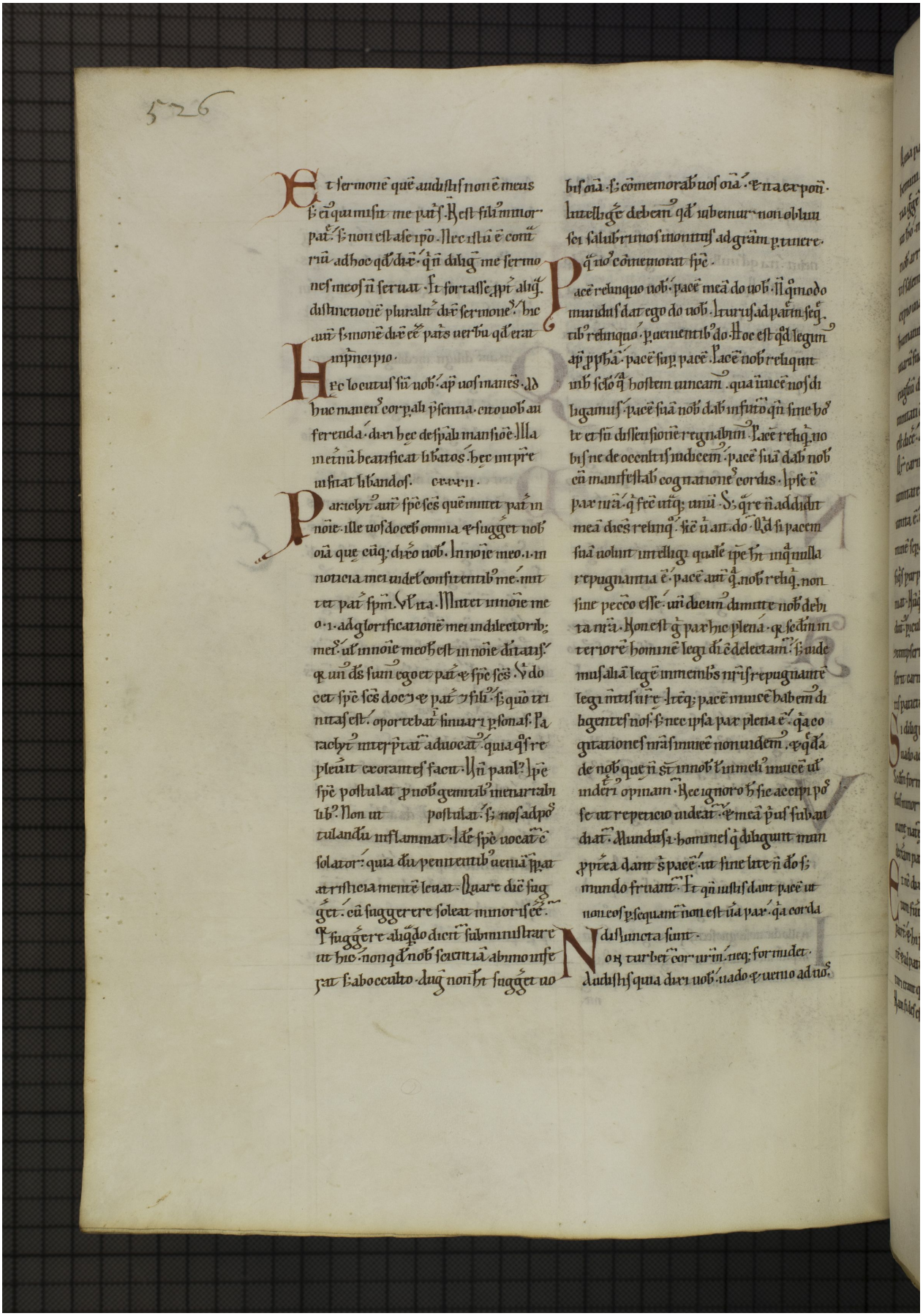

526

Et sermonem quem audistis non est meus
sed eius qui misit me patris. Hec est autem
pater sed non est a se ipso. Hec ut ita esset
ratio ad hoc quod dixerat quia non dicit me sermo
nes meos non seruat. Et fortasse propter aliquam
distinctionem pluralitatis dixit sermones. hic
autem sermonem dixit esse patris uerbum quod erat
in principio.

Hec locutus sum uobis apud uos manens. Ad
huc manens corporali presentia. cito uobis au
ferendam. dixi hec de spiritali mansione. Illa
me etiam beatificat libratos. hec uero pre
uisitat libandos. ccccxii.

Paraclytus autem spiritus sanctus quem mittet pater in
nomine meo ille uos doceb omnia et suggerit uobis
omnia quecumque dixero uobis. In nomine meo. i. in
notitia mei uidelicet confitentibus me. mit
tet pater spiritum. Vel ita. Mittet in nomine me
o. i. ad glorificationem mei in dilectoribus
meis. uel in nomine meo est in nomine dilectus
quia unus dis sum ego et pater et spiritus sanctus. Vel do
cet spiritus sanctus doceo et pater et filius. sed quia tri
nitas est. oportebat singuli personas. Pa
raclytus interpretatur aduocatus. quia quasi re
plentur ceorum tes facit. Vnde paulus. Ipse
spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabi
libus. Non ut postulat. sed nos ad po
tulandum inflammat. Idem spiritus uocatur e
solator. quia diu penitentibus uenia spiritus
a tristicia mentem leuat. Quare diuersus sug
gerit. cum suggerere soleat minorisce
Suggerere aliquando dicitur subministrare
ut hic. non quod nobis scientia a bono inspi
ratur sed a occulto. dum non habet suggerere uo
bis oia. sed commemorabit uos oia. et ita exponi
intelligere debemus quod habentur non oblui
scit salubrium nos monitus ad gratiam pertinere.
quia non commemorat spiritus.

Pacem relinquo uobis. pacem meam do uobis. Si quomodo
mundus dat ego do uobis. Iterum ad patrem seq.
tur relinquo. pacem uobis do. Hoc est quod legum
apostolorum. pacem sup. pacem. Pacem nobis relinquit
mundus scilicet quia hostem uincam. qua uincere nos di
ligamus. pacem suam nobis dabit in futuro qui sine bo
ter et sui dissensione regnabunt. Pacem relinquo uo
bis ne de occultis iudicem. pacem suam dabo nobis
cum manifestabo cognationem cordis. Ipse est
pax nostra. quia fecit utique unum. Sed quare non addidit
meam dicens relinquo. sicut non ait do. Quod si pacem
suam uolunt intelligi quale ipse habet nequaquam nulla
repugnantia est. pacem autem quam nobis relinquo. non
sine peccato esse. uinculum dumtaxat nobis debi
ta nostra. Non est igitur pax hic plena. quia secundum in
teriorem hominem legi dei est delectatus. sed inde
musa habet legem in membris nostris repugnantem
legi mentis uestre. Ideoque pacem uincere habemus di
bigentes nos. sed nec ipsa pax plena est. quia co
gitationes nostras uincere non uidemur. quia de nobis que non sunt in nobis tantum uincere uel
uideri opinamur. Hec ignoro si sic accipi po
sse ut repetitio uideatur. et mea pus sub au
diatur. Mundus homines qui diligunt man
ipsi ea dant sed pacem ut sine lite non dos
mundo fruantur. Et qui nullis dant pacem ut
non eos persequantur non est ita pax. qua corda
distincta sunt.

Non turbetur cor uestrum. neque formidet.
audistis quia dixi uobis. uado et uenio ad uos.